سفر ترامپ به چین، جست‌وجوی یک پیروزی سیاسی میان جنگ و تجارت معنا شد؛

دیپلماسی در لبهٔ بحران جهانی

رامین پرتو

سفر «دونالد ترامپ» رئیس جمهور آمریکا به پکن و دیدار او با «شی جین پینگ» رئیس جمهور چین، در یکی از پیچیده‌ترین و حساس‌ترین مقاطع روابط دو قدرت بزرگ جهان انجام می‌شود؛ سفری که اگرچه در ظاهر با محوریت تجارت، تعرفه‌ها و همکاری‌های اقتصادی تعریف شده، اما در واقع ابعاد ژئوپلیتیکی، امنیتی و راهبردی بسیار گسترده‌تری دارد.

این سفر در شرایطی صورت می‌گیرد که جهان هم‌زمان با چند بحران بزرگ مواجه است که می‌توان به جنگ و تنش در خاورمیانه، افزایش بهای انرژی، رقابت فناوری میان آمریکا و چین، بحران زنجیره تأمین جهانی و نگرانی فزاینده درباره آینده نظم بین‌الملل اشاره کرد. در چنین فضایی، دیدار ترامپ و شی جین پینگ تنها یک نشست دیپلماتیک معمولی نیست، بلکه تلاشی برای مدیریت رقابت فزاینده میان دو قدرتی است که آینده اقتصاد و سیاست جهانی تا حد زیادی به نوع تعامل آنها وابسته است.

ترامپ در حالی وارد پکن شده که با فشارهای داخلی قابل توجهی روبه‌رو است. کاهش محبوبیت داخلی، افزایش تورم ناشی از بحران انرژی، هزینه‌های جنگ و انتقادهای گسترده نسبت به سیاست خارجی واشنگتن، باعث شده رئیس‌جمهور آمریکا بیش از هر زمان دیگری به یک دستاورد سیاسی و اقتصادی در عرصه بین‌المللی نیاز داشته باشد. به همین دلیل، او تلاش می‌کند سفر به چین را به عنوان نشانه‌ای از قدرت دیپلماتیک و توانایی مدیریت بحران‌های جهانی معرفی کند.

همراهی مدیران بزرگ اقتصادی و فناوری آمریکا از جمله مدیران اپل، تسلا، انویدیا، بوئینگ، گلدمن ساکس و مستر کارت با هیأت آمریکایی نیز نشان می‌دهد که اقتصاد و تجارت همچنان در مرکز مذاکرات قرار دارند. بر این اساس واشنگتن به دنبال آن است که از یک سو صادرات کالاهای آمریکایی به چین را افزایش دهد و از سوی دیگر، از شدت تنش‌های تجاری و محدودیت‌های چین در حوزه عناصر کمیاب بکاهد؛ عناصری که نقش کلیدی در صنایع دفاعی، نیمه‌رساناها و فناوری‌های پیشرفته دارند.

اما واقعیت این است که روابط چین و آمریکا دیگر صرفاً یک رقابت اقتصادی نیست. اکنون هر دو کشور در حال ورود به مرحله‌ای از رقابت راهبردی هستند که حوزه‌هایی چون فناوری، امنیت، انرژی، هوش مصنوعی، تایوان و حتی مسیرهای انتقال انرژی در خاورمیانه را نیز در بر می‌گیرد.

تجربه سال‌های گذشته نشان داده که اعمال تعرفه‌های سنگین از سوی واشنگتن و پاسخ متقابل پکن، نه تنها اقتصاد چین بلکه بازارهای جهانی و حتی اقتصاد آمریکا را نیز تحت فشار قرار داده است و به همین دلیل، تمدید آتش‌بس تجاری و کاهش تنش‌ها در دستور کار مذاکرات قرار گرفته است

اهداف ترامپ: از تجارت تا مهار چین و مدیریت بحران ایران

باید توجه داشت که ترامپ در سفر به چین چند هدف هم‌زمان را دنبال می‌کند. نخستین هدف او، دستیابی به یک موفقیت اقتصادی است که بتواند آن را در داخل آمریکا به عنوان نشانه‌ای از موفقیت سیاست خارجی خود معرفی کند. او به دنبال افزایش خرید محصولات آمریکایی توسط چین، به‌ویژه در حوزه هواپیما، کشاورزی و انرژی است تا بخشی از فشارهای اقتصادی داخلی را کاهش دهد.

دومین هدف ترامپ، جلوگیری از تشدید دوباره جنگ تجاری میان دو کشور است. تجربه سال‌های گذشته نشان داده که اعمال تعرفه‌های سنگین از سوی واشنگتن و پاسخ متقابل پکن، نه تنها اقتصاد چین بلکه بازارهای جهانی و حتی اقتصاد آمریکا را نیز تحت فشار قرار داده است و به همین دلیل، تمدید آتش‌بس تجاری و کاهش تنش‌ها در دستور کار مذاکرات قرار گرفته است.

با این حال، مهم‌ترین بُعد سفر ترامپ را باید در مسائل ژئوپلیتیکی جست‌وجو کرد. واشنگتن به خوبی می‌داند که بدون نقش‌آفرینی چین، مدیریت بحران‌های خاورمیانه به‌ویژه پرونده ایران دشوار خواهد بود. چین طی سال‌های اخیر به یکی از مهم‌ترین شرکای اقتصادی تهران تبدیل شده و در حوزه انرژی، تجارت و همکاری‌های راهبردی، روابط نزدیکی با ایران برقرار کرده است. ترامپ اگرچه به صورت علنی تلاش کرده نشان دهد آمریکا نیازی به کمک چین در پرونده ایران ندارد، اما شواهد موجود نشان می‌دهد واشنگتن به دنبال آن است که پکن را برای اعمال فشار بیشتر بر تهران یا حداقل کنترل تنش‌های منطقه‌ای با خود همراه کند. آمریکانگران آن است که ادامه بحران در خاورمیانه، قیمت انرژی را افزایش داده و اقتصاد جهانی را وارد مرحله تازه‌ای از رکود و بی‌ثباتی کند.

در کنار این مسائل، موضوع تایوان نیز یکی از محورهای حساس سفر ترامپ به چین است. واشنگتن همچنان بر حمایت نظامی از تایوان تأکید دارد و فروش تسلیحات آمریکایی به تایپه، به یکی از مهم‌ترین نقاط تنش میان دو کشور تبدیل شده است. چین بارها هشدار داده که مسئله تایوان یک موضوع داخلی است و هیچ‌گونه دخالت خارجی را تحمل نخواهد کرد. از نگاه پکن، ادامه همکاری‌های نظامی آمریکا با تایوان عبور از خطوط قرمز امنیتی چین محسوب می‌شود.

نگاه چین: مدیریت رقابت بدون ورود به تقابل مستقیم

چین به سفر ترامپ با نگاهی دوگانه می‌نگرد. از یک سو، پکن این سفر را فرصتی برای تثبیت جایگاه بین‌المللی خود و نمایش نقش چین به عنوان یک قدرت مسئول در مدیریت بحران‌های جهانی می‌داند. استقبال رسمی از رئیس‌جمهور آمریکا و تأکید مقامات چینی بر «گفت‌وگو، احترام متقابل و همکاری» نشان می‌دهد پکن تمایل دارد خود را بازیگری عقل‌گرا و ثبات‌آفرین معرفی کند.

از سوی دیگر، رهبران چین به خوبی آگاهند که رقابت با آمریکا وارد مرحله‌ای بلندمدت و ساختاری شده است. به همین دلیل، پکن تلاش می‌کند ضمن حفظ کانال‌های گفت‌وگو، از دادن امتیازهای راهبردی به واشنگتن خودداری کند.

چینی‌ها معتقدند که گذر زمان بیش از آنکه به سود آمریکا باشد، به نفع چین است، چرا که اقتصاد چین با وجود مشکلات داخلی همچنان ظرفیت‌های گسترده‌ای در تولید، صادرات و فناوری دارد و بسیاری از کشورها به زنجیره تأمین و بازار این کشور وابسته هستند

چینی‌ها معتقدند که گذر زمان بیش از آنکه به سود آمریکا باشد، به نفع چین است. اقتصاد چین با وجود مشکلات داخلی همچنان ظرفیت‌های گسترده‌ای در تولید، صادرات و فناوری دارد و بسیاری از کشورها به زنجیره تأمین و بازار این کشور وابسته هستند. در مقابل، آمریکا با بحران‌های سیاسی داخلی، بدهی سنگین، شکاف‌های اجتماعی و هزینه‌های فزاینده نظامی روبه‌رو است.

به همین دلیل، پکن تلاش می‌کند مذاکرات با ترامپ را در چارچوب «مدیریت اختلافات» پیش ببرد، نه حل کامل آنها. چین به دنبال آن است که از تشدید تنش جلوگیری کند، اما هم‌زمان ابزارهای فشار راهبردی خود را نیز حفظ کند؛ از جمله کنترل صادرات عناصر کمیاب که برای صنایع فناوری و دفاعی آمریکا اهمیت حیاتی دارند.

موانع روابط چین و آمریکا در سایه بحران خاورمیانه

با وجود تلاش دو طرف برای حفظ گفت‌وگو، موانع متعددی بر سر راه بهبود روابط چین و آمریکا وجود دارد. مهم‌ترین مانع، اختلاف بنیادین دو کشور درباره نظم جهانی آینده است. آمریکا همچنان خود را رهبر نظام بین‌الملل می‌داند، در حالی که چین به دنبال شکل‌دهی به نظمی چندقطبی و کاهش سلطه واشنگتن بر اقتصاد و سیاست جهانی است.

بحران خاورمیانه این اختلافات را تشدید کرده است. آمریکا تلاش می‌کند با استفاده از ائتلاف‌های نظامی و فشارهای اقتصادی، نفوذ خود را در منطقه حفظ کند، اما چین بر همکاری اقتصادی و روابط متوازن با بازیگران مختلف منطقه تأکید دارد. پکن روابط نزدیکی با ایران دارد و هم‌زمان همکاری‌های اقتصادی گسترده‌ای با کشورهای عربی حوزه خلیج فارس دنبال می‌کند.

اختلاف بر سر تایوان، رقابت فناوری، محدودیت‌های صادراتی، جنگ تعرفه‌ها و تلاش آمریکا برای محدود کردن دسترسی چین به فناوری‌های پیشرفته نیز بر پیچیدگی روابط دو کشور افزوده است. در واقع، اگرچه دو طرف خواهان جلوگیری از تقابل مستقیم هستند، اما رقابت راهبردی میان آنها به سطحی رسیده که حل کامل اختلافات در کوتاه‌مدت بسیار بعید به نظر می‌رسد.

خبر

کرملین راه برقراری آتش‌بس با اوکراین را اعلام کرد

دیمیتری پسکوف، سخنگوی کرملین امروز چهارشنبه در گفت‌وگو با خبرنگاران اعلام کرد آتش‌بس در جنگ اوکراین تنها در صورتی محقق خواهد شد که «ولودیمیر زلنسکی»، رئیس جمهور اوکراین فرمان خروج نیروهای مسلح اوکراین از مناطق روسیه را صادر کند. به گزارش «اسپوتنیک»، دیمیتری پسکوف در پاسخ به پرسشی درباره گام ضروری که زلنسکی برای پیشبرد حل‌وفصل جنگ اوکراین باید اتخاذ کند، تصریح کرد: «زلنسکی باید به نیروهای مسلح اوکراین دستور آتش‌بس و خروج از قلمروی دونباس و مناطق متعلق به روسیه را بدهد. در این نقطه، آتش‌بس برقرار خواهد شد و طرفین می‌توانند با آرامش وارد مذاکره شوند». سخنگوی کرملین با بیان اینکه مذاکرات صلح احتمالی اوکراین به ناگزیر بسیار پیچیده و حاوی جزئیات مهم فراوانی خواهد بود، افزود: «طرفین می‌توانند به راحتی وارد مذاکراتی شوند که اتفاقا حاوی حجم زیادی از جزئیات مهم خواهد بود». پسکوف در بخش دیگری از اظهارات خود از تداوم تماس‌های مسکو با واشنگتن بر سر حل‌وفصل جنگ اوکراین خبر داد و گفت: «ما به گفت‌وگو با آمریکایی‌ها از طریق کانال‌های موجود ادامه می‌دهیم. این تماس‌ها به‌طور مستمر در جریان است». وی همچنین خاطرنشان کرد که روسیه در تماس‌های مربوط به حل‌وفصل بحران، از طریق ایالات متحده در مقام میانجی، تبادل اطلاعات با اوکراین را انجام می‌دهد. سخنگوی کرملین در ادامه ابراز امیدواری کرد که واشنگتن از پیوند زدن توسعه همکاری‌های ۲ جانبه به موضوع حل‌وفصل جنگ اوکراین دست بردارد. پسکوف تاکید کرد: «هنگامی که طرف آمریکایی حاضر به این شود که چشم‌انداز عادی‌سازی روابط تجاری و اقتصادی را به حل‌وفصل بحران اوکراین همزمان با پیشرفت روند حل‌وفصل جنگ وابسته نکند راه برای اجرای شماری از پروژه‌های اقتصادی گشوده خواهد شد.» وی با اشاره به پتانسیل‌های موجود تصریح کرد: «پروژه‌های سرمایه‌گذاری و اقتصادی متعددی می‌تواند در دستور کار ۲ کشور قرار گیرد که به نفع شرکت‌های روسی و آمریکایی خواهد بود.» سخنگوی کرملین همچنین امروز چهارشنبه اعلام کرد که «ولادیمیر پوتین»، رئیس جمهور روسیه، ارزیابی بسیار مثبتی از آزمایش موفقیت‌آمیز جدیدترین موشک روسیه، موشک «سرمت»، داشته است. پسکوف با بیان اینکه این رویداد برای امنیت بلندمدت روسیه حائز اهمیت است، یادآور شد: «اطلاع‌رسانی درباره پرتاب موشک‌هایی نظیر سرمت با مطابقت دقیق با رویه‌های بین‌المللی انجام شده است.»

خبر

رئیس اپوزیسیون اسرائیل به دنبال انحلال کنست

یائیر لاپید، رئیس اپوزیسیون اسرائیل در صفحه کاربری خود در شبکه اجتماعی ایکس (توئیتر سابق) نوشت: «با همکاری سایر جناح‌های مخالف، ما اخیراً تمام قوانین را از دستور کار کنست حذف کردیم. در سایه غیاب اکثریت، ائتلاف قادر به تصویب حتی قوانین خود نیست. این وضعیت یک کنست در حال فروپاشی است». بر اساس گزارش روسیا الیوم، لاپید در ادامه افزود: «همانطور که این هفته اشاره کردم، کنست دیگر فعالیتی ندارد و ما روند انحلال آن را هفته آینده آغاز خواهیم کرد و در مسیر اصلاح کابینه قدم خواهیم گذاشت». لاپید در یک کنفرانس مطبوعاتی در کنست گفت حزب لیکود به رهبری بنیامین نتانیاهو، نخست وزیر اسرائیل به پیشنهاد قوانینی «ضد دموکراتیک» می‌پردازد و برخی از آنها با هدف تأثیرگذاری بر شفافیت روند انتخابات تدوین شده‌اند. او با اشاره به اینکه ادامه وضعیت فعلی، اختلافات داخلی را عمیق‌تر و بحران‌های فساد را تشدید می‌کند، بر لزوم پایان دادن هرچه سریع‌تر به این مرحله قبل از رسیدن به پیامدهایی که رسیدگی به آنها دشوار است، تأکید کرد. طبق برنامه فعلی، قرار است انتخابات در ۲۷ اکتبر برگزار شود، اما انحلال کنست در آینده نزدیک ممکن است منجر به برگزاری زودهنگام آن در اواسط ماه اوت شود. پیشتر «نفتالی بنت» نخست‌وزیر پیشین اسرائیل در یک نشست سیاسی مشترک با «یائیر لاپید» نخست‌وزیر سابق اسرائیل و هم ائتلافی جدید خود، گفت که جامعه اسرائیل به دنبال آغازی تازه است و شکست امنیتی سال ۲۰۲۳ می‌تواند همان تأثیری را بر ساختار سیاسی این رژیم بگذارد که جنگ اکتبر ۱۹۷۳ بر جای گذاشت. نخست‌وزیر پیشین اسرائیل کابینه بنیامین نتانیاهو را مسؤول مستقیم شکست امنیتی ۷ اکتبر دانست و گفت: «رهبران فعلی هنوز از آن رویداد درس نگرفته‌اند و همچنان با همان تفکری حکومت را اداره می‌کنند که به فروپاشی نظامی منجر شد». اظهارات بنت در شرایطی مطرح می‌شود که بحران سیاسی در اسرائیل تشدید شده است و همزمان با افزایش اختلافات در ائتلاف حاکم، بحث درباره انحلال کنست و برگزاری انتخابات زودهنگام شدت گرفته است. نفتالی بنت که با همکاری یائیر لاپید، حزب واحدی را برای رقابت با بنیامین نتانیاهو تشکیل داده است.

تشدید فعالیت سیا در مکزیک علیه کارتل‌ها

منابع مطلع می‌گویند سازمان سیا به به‌کارگیری یکی از یگان‌های نخبه این سازمان عملیات‌های مخفیانه در مکزیک علیه کارتل‌های مواد مخدر را تشدید کرده و در کشته شدن یکی از اعضای کارتل سینالوآ طی روزهای اخیر نقش داشته است. سازمان سیا عملیات‌های مخفی در مکزیک را تشدید کرده و به عنوان بخشی از یک کارزار گسترده‌تر علیه کارتل‌ها مستقیما در حملات هدفمند مرگبار علیه اعضای کارتل مشارکت دارد. شبکه سی‌ان‌ان به نقل از منابع آگاه مختلف گزارش داد: یگان نخبه «شاخه زمینی» سازمان سیا در یک رشته عملیات، از جمله بمب‌گذاری خودرو در ۲۸ مارس در بزرگراهی خارج از مکزیکو سیتی نقش داشته است که منجر به مرگ «فرانسیسکو ال پایین بلتران» یک عامل میان‌رده کارتل سینالوا و راننده او شد. یک منبع آگاه که در جریان عملیات‌ها در مکزیک قرار دارد، گفت: «شدت عملیات‌های آن‌ها به طور جدی افزایش یافته است. این یک گسترش قابل توجه در نوع اقداماتی است که سیا حاضر بوده در مکزیک انجام دهد». این کارزار گسترش‌یافته پس از آن برپا شد که «دونالد ترامپ» رئیس جمهور آمریکا کارتل‌های بزرگ مکزیک، از جمله سینالوآ و جالیسکو را یک سازمان تروریستی خارجی اعلام کرد. در همین راستا «عمر حمید گارسیا هارفوچ» وزیر امنیت مکزیک در پیامی در شبکه اجتماعی ایکس ادعای انجام شدن عملیات مرگبار یک طرف توسط آژانس‌های خارجی را رد کرد و گفت تمام همکاری‌ها با آمریکا از طریق کانال‌های نهادی و با احترام به حاکمیت ملی انجام می‌شود.

بلژیک و ترکیه توافقنامه تعمیق همکاری نظامی امضا کردند

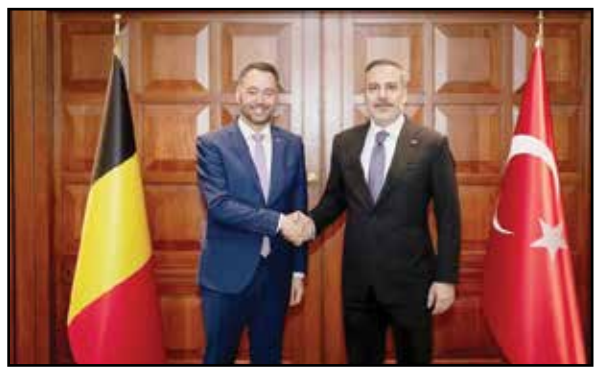

وزیران امور خارجه و دفاع ترکیه و بلژیک در جریان مذاکرات عالی‌رتبه در آنکارا بر سر تعمیق روابط دفاعی، تجاری و دیپلماتیک توافق کردند. طبق اعلام منابع دیپلماتیک، «هاکان فیدان»، وزیر امور خارجه ترکیه با «ماکسیم پروو»، وزیر امور خارجه و معاون نخست وزیر بلژیک در حاشیه دیدارهای هیات اقتصادی بلژیک در ترکیه دیدار کرد. پروو همچنین به عنوان وزیر امور اروپایی و همکاری‌های توسعه‌ای بلژیک نیز فعالیت می‌کند. همچنین «یاشار گولر»، وزیر دفاع ترکیه هم پذیرای «تئو فرانکن»، همتای بلژیکی خود در محل وزارت دفاع ملی ترکیه بود، در حالی که این وزیر بلژیکی در مراسم استقبالی با شرکت گارد تشریفات و پخش سوردهای ملی ۲ کشور حضور پیدا کرد. این ۲ وزیر دفاع سپس مذاکراتی را در پشت درهای بسته برگزار کردند. به نوشته رسانه ترکیه‌ای «تی.آر.تی»، در این دیدارها که در چارچوب نشست‌های هیات بزرگ اقتصادی بلژیک در ترکیه انجام شد، وزرای امور خارجه و دفاع ۲ کشور ضمن رایزنی درباره آخرین تحولات ۲ جانبه و منطقه‌ای، یک توافقنامه مهم در حوزه صنایع دفاعی را به امضا رساندند. جزئیات بیشتری از مفاد این توافقنامه دفاعی منتشر نشده است، اما مقام‌های ۲ کشور آن را گامی رو به جلو در مسیر تحکیم همکاری‌های استراتژیک توصیف کرده‌اند. این در حالیست که بسیاری از کشورهای اتحادیه اروپا همچنان به ترکیه به عنوان عضو ناتو یک نگاه زاویه‌دار دارند و در مقابل آنکارا به دنبال تعمیق روابط در این پیمان و عضویت در اتحادیه اروپا است.

جهان نما

توماس فریدمن در نیویورک تایمز:
ناتو کمک کند، ترامپ هیچ استراتژی برای ایران ندارد!

توماس فریدمن در نوشتاری برای نیویورک تایمز با اشاره به رفتارها و عملکرد «دونالد ترامپ» در دوره دوم ریاست خود بر کاخ سفید با التماس به کشورهای عضو ناتو نوشت: اعضای عزیز ناتو به دلایل کاملاً درستی از رئیس‌جمهور ترامپ متنفرید. او از اوکراین خارج شده است. او تهدید کرده است که گرینلند را تصرف و کانادا را ضمیمه خود خواهد کرد. او ولادیمیر پوتین (رئیس جمهور روسیه) را تقدیر کرده است. او در حال فرسایش نهادها و هنجارهای دموکراتیک آمریکا است. او آنقدر به تک تک سران ناتو توهین کرد که صدراعظم آلمان به تازگی با عصبانیت گفت که آمریکای ترامپ توسط ایران «تحقیر» می‌شود. اما در حال حاضر لازم است، کمک کنید.

فریدمن در ادامه به تجاوز آمریکایی - صهیونیستی با ایران و پیامدهای آن در تنگه هرمز اشاره کرده و افزوده است: اگر ایران اجازه یابد که تصمیم بگیرد، چه کسی از تنگه هرمز عبور کند و چه کسی عبور نکند. و اگر بر تلاش برای انجام این کار اصرار ورزد، نه تنها با ایالات متحده و اسرائیل، بلکه با کل اتحاد غربی مقابله خواهد کرد. او تنگه هرمز را حیاتی‌ترین شریان نفتی جهان توصیف و خاطرنشان کرد: این موضوع برای اروپا که برای گرمایش و تأمین انرژی اقتصادهای خود به شدت به گاز خلیج فارس وابسته است، مسئله کوچکی نیست، مگر اینکه بخواهد به وابستگی به روسیه بازگردد.

در این نوشتار آمده است که باوجود اهمیت این آبراه، به‌ویژه برای اروپایی‌ها، ترامپ و بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل جنگ با ایران را بدون مشورت با ناتو و بدون هیچ استراتژی برای فردای آن روز آغاز کردند. این دو خودخواه بی‌ملاحظه که به هیچ وجه به اندازه‌ای که فکر می‌کنند باهوش نیستند، اکنون خود را در این مخمصه گرفتار کرده‌اند و متأسفانه، همه ما آنها در این مخمصه هستند.

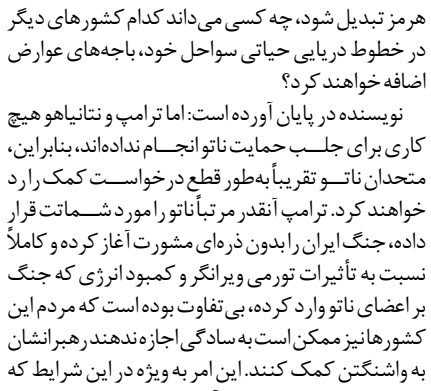

وضعیتی که آنها ایجاد کرده‌اند به اندازه کافی بد است و در صورت هرگونه توافق واشنگتن ملزم است امتیازهایی بدهد. طبق گزارش لویدز لیست اینتلیجنس که کشتیرانی جهانی را رصد می‌کند، تهران در حال حاضر یک آژانس جدید به نام اداره تنگه خلیج فارس تأسیس کرده است. به گفته لویدز، «ایران با این کار خود را به عنوان تنها مرجع معتبر برای اعطای مجوز به کشتی‌هایی که از تنگه عبور می‌کنند، معرفی می‌کند».

این آژانس افزود که این مرجع جدید ایرانی فرم درخواست کشتی‌هایی که به دنبال تردد از تنگه هستند را برای تأیید عبور و دریافت عوارض از هر کشتی که از آن عبور می‌کند، ایمیل کرده است.

فریدمن سپس این سوال را مطرح می‌کند که اگر این یا چیزی شبیه به آن به روال عادی جدید کشتیرانی در تنگه هرمز تبدیل شود، چه کسی می‌داند کدام کشورهای دیگر در خطوط دریایی حیاتی سواحل خود، باجه‌های عوارض اضافه خواهند کرد؟

نویسنده در پایان آورده است: اما ترامپ و نتانیاهو هیچ کاری برای جلب حمایت ناتو انجام نداده‌اند، بنابراین، متحدان ناتو تقریباً به‌طور قطع درخواست کمک را رد خواهند کرد. ترامپ آنقدر مرتباً ناتو را مورد شماتت قرار داده، جنگ ایران را بدون ذره‌ای مشورت آغاز کرده و کاملاً نسبت به تأثیرات تورمی ویرانگر و کمبود انرژی که جنگ بر اعضای ناتو وارد کرده، بی‌تفاوت بوده است که مردم این کشورها نیز ممکن است به سادگی اجازه ندهند رهبرانشان به واشنگتن کمک کنند. این امر به ویژه در این شرایط که ترامپ هر روز بیشتر و بیشتر آشفته به نظر می‌رسد، بیشتر محتمل است. اما چه کسی می‌خواهد در کنار او بایستد، جز چاپلوسان کابینه و حزبش؟

درخواست کمک فریدمن از ناتو در حالی مطرح شده که اعضای کنونی و سابق این ائتلاف نظامی دلسرد و ناامید از ترامپ به فکر استقلال و کاهش اتکا به آمریکا هستند. «آندرس فوگ راسموسن» دبیر کل پیشین ناتو با اشاره به تهدیدهای اخیر «دونالد ترامپ» رئیس جمهور آمریکا علیه سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) پیشنهاد تشکیل ائتلاف جدیدی از کشورهای دموکراتیک را مطرح کرد که در صورت لزوم بتواند در برابر آمریکا نیز بایستد.

او در اجلاس دموکراسی کپنهاگ با اشاره به تهدیدهای اخیر «دونالد ترامپ» رئیس جمهور آمریکا به خروج از این ائتلاف گفت: «ما به یک رهبر جدید برای جهان آزاد نیاز داریم. اگر با هم عمل کنیم، اگر نیروهایمان را متحد کنیم و جبهه‌ای یکپارچه ارائه دهیم، آنگاه به عنوان نیرویی عظیم ظاهر خواهیم شد».

به گفته او، این ائتلاف در صورت مواجهه با فشار اقتصادی و پاسخ مشترک به آن با جلب احترام در پکن یا در بدترین حالت در واشنگتن مواجه خواهد شد. می‌توان به این منظور «ماده ۵ اقتصادی» را در چارچوب ائتلاف دی ۷ (برگرفته از نام گروه جی ۷) بر اساس بند معروف کمک متقابل ناتو تدوین کرد که بر اساس آن حمله اقتصادی به یک عضو، حمله به همه اعضا تلقی شود. این ائتلاف طرفدار دموکراسی باید به طور مثال، هنجارها و استانداردهای بین‌المللی برای استفاده از فناوری‌های جدید تعریف کرده و وابستگی‌ها در تامین مواد خام را کاهش دهد.

با ایلنا همراه شوید
ILNA
خبرگزاری کار ایران «ایلنا»